

atuidor - a adj. Que

atüiment m. Acció d'atuir; l'efecte.

atuir v. tv. Despar com mort. Li
donarem un cop tan fort al cap,
que el van deixar atüit | Hy-ben-
tes calamitats l'han deixat atüit

atupar v. tv. ttovar. Atupar els
matalassos | Atupar un atleta, a-
pellissar-lo

atura f. Aturador | fos d'atura,
que un veig per a guiar el ramot.